

СРЕБЪРНИТЕ БРОШКИ ИНДИАНСКА ПРИКАЗКА ИРОКЕЗИ

Превод от английски: Анатолий Буковски, Лина Бакалова, Надежда
Накова, 2016

chitanka.info

СРЕБЪРНИТЕ БРОШКИ^[0]

Някога в земята на ирокезите имало едно синьо езеро, в което се вливали буйни потоци от планините. Тревата по бреговете му растяла зелена и мека и величествени тръстики се възправяли в плитчините му. Водни лилии се люлеели по повърхността му, а птиците се плъзгали ниско над вълните.

Тук при залез-слънце всеки ден идвала красивата ирокезка девойка Джайданоне. Тя обикаляла по брега и слушала сладките звуци на чудна песен, която се издигала от водата. Това били вълшебни звуци, които я смайвали със сладостта си и изпълвали тъжното ѝ сърце със странна радост.

А тъжна била Джайданоне. Баща ѝ бил беден и я бил обещал за жена на един старец. Той бил богат и положил пред вратата ѝ много дарове от кожи и ярки пера. Но нозете му били твърде бавни за лов, а характерът му твърде спокоен, за да бъде воин. А млада била Джайданоне и пълен с надежди лежал животът пред нея, затова противна ѝ била мисълта за тежката работа, която я очаквала в колибата на старика. Всяка привечер тя вървяла край езерото и ридаела от мъка. Тогава сладките звуци на тайнствената песен се издигали от водата и утешавали сърцето ѝ.

А сладкогласният певец бил Гайеуас, духът на езерото и пазител на планинските потоци. Един ден, както се носел по водата, той видял прекрасната Джайданоне, грациозна и с тъжни очи, да върви по брега. Невидим за нея, той я доближил и тихо запял своята омайна песен, която утешила сърцето ѝ. И след това, всяка вечер в часа на залеза, той пеел на девойката.

Минало време и старикът дошъл да отведе Джайданоне в своята колиба. Но тя изтичала с плач при езерото. Там, на брега, намерила на пътя си две хубави риби. И, о, чудо — около тях имало, зашита на

редове, блестящи сребърни брошки, които заслепили очите ѝ със светлината си.

Изненадана и възхитена, тя забравила своята скръб, спряла се, събрала блестящите брошки и ги закачила на избелялата си рокля от еленова кожа. После запалила огън и тъкмо била опекла и ядяла рибите, когато баща ѝ я намерил.

Той се спрял смаян, като съгледал сребърните брошки, защото никога не бил виждал толкова разкошни украшения.

— Навярно — помислил си той, — зъл дух изкушава моята дъщеря!

И изплашен и разгневен изтръгнал брошките от дрехата ѝ и ги хвърлил на брега. После повел ридаещото момиче обратно към къщи.

Но рибата, която била вкусила, запалила у нея жажда за водата на синьото езеро, на която не можела да устои. И без да обръща внимание на виковете на баща си, побягнала от него и не се спряла, докато не стигнала до брега.

Като паднала на колене, тя докоснала с устни водата и докато пиела жадно, две силни ръце се обвили около нея. Тя била завлечена под вълните и понесена надолу към блестящото дъно на езерото. После чула глас, мелодичен като бълбукане на потоци, да я нарича по име.

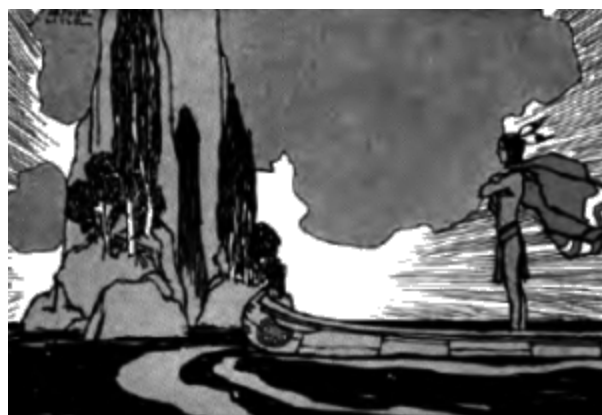
— Не се плаши, Джайданоне — казал гласът, — не се плаши, защото аз съм Гайеуас, духът на езерото.

И тя видяла до себе си воин, нагизден с блестящи сребърни брошки. Той внимателно я повел към една колиба, направена от алени раковини, и там тя заживяла щастливо с Гайеуас.

А баща ѝ бродил цялата нощ по брега и викал дъщеря си. На зазоряване вълните се разтворили, от водата се зачул нейният глас и той видял Джайданоне, а до нея стоял един мъжествен блестящ воин.

— Татко мой — казала тя, — аз не ще се върна повече в моята страна, защото съм невеста на Гайеуас, духът на езерото. Ти не ще ме видиш никога вече. Сбогом! Сбогом!

И като изрекла тези думи, водите бавно се съединили отново и мелодичните звуци на тайнствената песен се понесли към брега, а тъжният баща бавно се отправил към своята колиба.

---

[0] *Источник:* Frances Jenkins Olcott. The Red Indian Fairy Book. New York: Houghton Mifflin Co., 1917.

Иллюстрация: Story Hour Readers. Book Three. New York: American Book Co., 1914. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.